

Pytania prejudycjalne

Czy zarządzenia z dnia 10 lipca 2006 r. i z dnia 12 stycznia 2010 r., wydane na podstawie dekretów 2000–1196 z dnia 6 grudnia 2000 r. i 2001–108 z dnia 10 lutego 2000 r., wydanych na podstawie ustawy 2000–108 z dnia 10 lutego 2000 r., są sprzeczne z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawne art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską) w zakresie, w jakim stanowią pomoc państwa, która w takim wypadku, ponieważ nie została uprzednio zgłoszona Komisji zgodnie z art. 108 ust. 3 traktatu, wpłynęła na ich zgodność z prawem?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative
(Luksemburg) w dniu 18 grudnia 2015 r. – Berlioz Investment Fund S.A./Directeur de
l'administration des Contributions directes**

(Sprawa C-682/15)

(2016/C 078/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Berlioz Investment Fund S.A.

Druga strona postępowania: Directeur de l'administration des Contributions directes

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie stosuje prawo Unii i w ten sposób umożliwia stosowanie karty zgodnie z jej art. 51 ust. 1 w sytuacji takiej jak w niniejszym postępowaniu, jeżeli nakłada ono na adresata administracyjną sankcję pieniężną z tytułu zarzucanych mu uchybień dotyczących obowiązków współpracy wynikających z decyzji nakazowej wydanej przez jego właściwy organ krajowy na podstawie przepisów proceduralnych prawa krajowego ustanowionych w tym celu w ramach wykonania przez to państwo członkowskie jako państwo współpracujące wniosku o wymianę informacji wydanego przez inne państwo członkowskie i uzasadnionego przez to ostatnie w szczególności przepisami dyrektywy 2011/16⁽¹⁾ dotyczącymi wymiany informacji na wniosek?
- 2) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy adresat może powołać się na art. 47 karty, jeżeli uzna, że nałożona na niego wspomniana administracyjna sankcja pieniężna zobowiązuje go do udzielenia informacji w ramach wykonania przez właściwy organ współpracującego państwa członkowskiego, którego jest rezydentem, wniosku o informacje wydanego przez inne państwo członkowskie, który nie ma żadnego uzasadnienia co do rzeczywistego celu podatkowego, tak że w tym wypadku brak jest uzasadnionego celu, i który ma na celu uzyskanie informacji niemających przewidywalnego związku z daną sprawą podatkową?
- 3) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, takie jak ustanowione w art. 47 karty wymaga – bez możliwości ustanowienia ograniczeń na podstawie art. 52 ust. 1 karty – aby właściwy sąd krajowy posiadał nieograniczone prawo orzekania, a zatem uprawnienie do kontroli przynajmniej w trybie zażalenia ważności decyzji nakazowej wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego w ramach wykonania wniosku o wymianę informacji złożonego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego w szczególności na podstawie dyrektywy 2011/16 w ramach skargi wniesionej przez posiadacza informacji będącego osobą trzecią, adresata tej decyzji nakazowej i skierowanej przeciwko decyzji o określeniu administracyjnej sankcji pieniężnej ze względu na uchybienie zarzucane temu podmiotowi prawa w stosunku do jego obowiązku współpracy w ramach wykonania tego wniosku?

- 4) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 1 ust. 1 i 5 dyrektywy 2011/16 w świetle, z jednej strony, podobieństwa do normy przewidywalnego związku wynikającej z modelowej konwencji OECD w zakresie podatków od dochodu i majątku, a z drugiej strony, zasady lojalnej współpracy ustanowionej w art. 4 TUE, łącznie stanowiąc cel dyrektywy 2011/16, należy interpretować w ten sposób, że charakter przewidywalnego związku, w stosunku do rozpatrywanej sprawy podatkowej i wskazanego celu podatkowego, informacji wymaganych przez jedno państwo członkowskie od innego państwa członkowskiego stanowi warunek, jaki powinien spełniać wniosek o informacje, aby po stronie właściwego organu współpracującego państwa członkowskiego powstał obowiązek zastosowania się do niego i uzasadnienia decyzji nakazowej wydanej wobec posiadacza będącego osobą trzecią?
- 5) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 1 ust. 1 i 5 dyrektywy 2011/16 w związku z 47 karty należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisowi prawnemu państwa członkowskiego ograniczającemu w ogólny sposób badanie przez jego właściwy organ krajowy działający jako organ państwa współpracującego, ważności wniosku o informacje, do kontroli formalnej prawidłowości i że zobowiązują one sąd krajowy w ramach rozpatrywanej przezeń skargi takiej jak opisana w pytaniu trzecim powyżej, do zbadania poszanowania warunku przewidywalnego związku wymaganych informacji we wszystkich aspektach dotyczących związków z danym konkretnym wypadkiem opodatkowania, przywołanym celem podatkowym i poszanowaniem art. 17 dyrektywy 2011/16?
- 6) W wypadku potwierdzenia zastosowania karty w niniejszej sprawie, czy art. 47 ust. 2 karty sprzeciwia się przepisowi prawnemu państwa członkowskiego, który wyłącza złożenie do właściwego sądu krajowego państwa współpracującego, w ramach rozpatrywanej przezeń skargi takiej jak opisana w pytaniu trzecim powyżej, wniosku o informacje skierowanego przez właściwy organ innego państwa członkowskiego i zobowiązuje do przedstawienia tego dokumentu właściwemu sądowi krajowemu oraz przyznania dostępu do niego posiadaczowi będącemu osobą trzecią, a nawet przedstawienia tego dokumentu sądowi krajowemu, bez przyznania dostępu do niego posiadaczowi będącemu osobą trzecią ze względu na poufny charakter tego dokumentu pod warunkiem, że wszystkie trudności powstałe względem posiadacza będącego osobą trzecią przez ograniczenie jego praw powinny być dostatecznie zrekomensowane przez postępowanie prowadzone przed właściwym sądem krajowym?

(¹) Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2015 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej
Polskiej**

(Sprawa C-683/15)

(2016/C 078/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K.-Ph. Wojcik, M. Heller i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 130 ust. 1 te same dyrektywy;